

La Bibliofilia. Az 1929 november—decemberi 11—12. számok és 1930 január—augusztusi 1—8. számok az eme folyóiratnál megszokott bő, változatos és érdekes tartalommal jelentek meg. A dolog természetéből folyik, hogy olvasz-érdekes kérdésekkel foglalkozván, ezek között kisebb számban vannak oly közlemények, melyek általános érdeklődésre tarthatnak számot, ilyenek: Paolo CAMERINI-nek a padovai akadémia Atti e Memorie-je 1927-es folyamából átvett cikke, az *Il testamento di Tomaso Ginti*, a neves könyvnyomdász végrendeletének közlésével s több családtörténeti adalék feltárásával. Giuseppe CASTELLANI: *Lorenzo Abstemio e la Tipografia Soncino a Fano* címen négy folytatásban (1929. 11. és 12. sz., 1930. 3. és 4—5. sz.) úgy e nemes humanista élet-történetét mint nyomtatásban megjelent műveit, nem kevésbé a kéziratban fennmaradottakat ismerteti. Giuseppe BOFFITO egy XVI-ik századi s tudományos műszereket leíró kódexet ismertet (*Strumenti di scienza della Guarderoba Medicea*). Roberto RIDOLFI folytatja a *L'Archivio della famiglia Guicciardini* leírását (1—2. és 7—8. sz.), melyet még 1928-ban kezdett meg, s mely még nem jutott befejezéshez. Nevezetes, hogy — mint erről a 7—8. sz. hírei között értesülünk — gróf GUICCIARDINI Paolo, palotájában egy dolgozósóbát rendezett be, melyben a kutatók e nagyarányú családi levéltárban búvárkodhatnak. 1930 május 22-ikén nyitották meg ünnepélyesen válogatott előkelő közönség jelenlétében. — Albano SORBELLI meleg és részletes megemlékezését az év elején elhunyt Carlo FRATI a bolognai egyetemi könyvtár igazgatójáról, kiegészíti Enea GUALANDI e jeles tudós és bibliografus irodalmi munkássága jegyzékének közlésével (12 és 1/4 oldalon). Ami e szaklapot különösen értékesé teszi, az a bibliografiai vonatkozású könyvszemle és a rendkívül gazdag hírrovat. I. K.

Magyar Grafika 1929. X. évf. 11—12. sz. és 1930. XI. évf. 1—6. szám. A vaskos kettős füzetben megjelenő nyomdai szakfolyóirat mult évi befejező száma még egy visszapillantást vett az elmúlt 10 évre s jogos önértzellet mutat rá az oly válságos időben megindított lap fejlődésére s arra a nagy erőfeszítésre, mellyel a lap a haladásának útjában állott nehézségeket leküzdötte. WANKÓ Vilmos: A Wörner-féle hirdetéspályázat eredményéről számol be részletesen. A kitűnő magyar nyomdai gépeket készítő hazai gépgyár egyik géptípusára hirdetéspályázatot írt ki, megadván a géprajzának ducát s egy rövid szöveget azzal, hogy a hirdetés tipografiailag oldandó meg. Nyolcvanhét jeligén 116 pályamunka adatott be. Örvendetes hogy annyi jó munka volt közöttük, hogy a cég indíttatva érezte magát arra hogy a pályadíjak számát tízre emelje. A tisztán nyomdatechnikai kérdésekről tárgyaló cikkeken kívül, mint pl. H. S. folytatólagos dolgozatai a *A Linotype-zavarok okai és azok elhárításáról*, HERZOG S.: *A kisbetűs tipográfia terjedéséről*, Löwy László: *A magus offset- és mélynyomásról az újságnyomtatásban* stb., legnagyobb részt a plakáttal foglalkozik. A XI. évf. 1—2. száma szakkérdéseken kívül újévi kártyák során túl sok művészi reprodukciót hoz a metszés régi és új mestereitől. Kiemelendő tárgyánál fogva RUBINYI Mózes: *Kner Izidor 70 éves* című cikke e kitűnő könyvnyomdászunkról, amelyben meleg szívvvel ír e sokoldalú férfúróról és értékes munkásságáról. A 3—4. sz. főleg a könyv- és reklámművészek kiállításával s ennek kapcsán a tárgyhoz fűződő szakkérdésekkel foglalkozik bő és szép illusz-